

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 165. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum. v. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

diam omnium maximam mundi; vt in ea suam quoque ageret personam, vti & pessimo fecit exemplo, & suo malo.

O Deus conferua me, ne vnquam accedam ad loca etiam sancta nisi sancta & bona intentione, & si in eis prauides me lapsurum: impedit dignate meum in talia accessum.

§. 164. *Herodes autem viso Iesu gauisus est valde. v. 8.*

Gauisus est, non eo gaudio quo Abraham & reliqui SS. Patriarchæ, qui diem eius videre expecterant: sed curiositate & cupiditate videndi miraculi, quo putabat se à Christo, tanquam circumforaneo mimo, aut circulatorè cohonestandum, vt liber dimitteretur: gaudebat insuper: & eum honorem sibi delatum à Pilato, cum quo dissidebat: sed melius optasset videre Iesum sicut Zachæus.

O quam multi similes sunt Herodi! quorum studium non est discere aliquid ad salutem: sed videre & audire multa curiosa. Hi etiam quandoque conciones adeunt: sed vt audiant, non vt animo interant: & proficiant: ex curiositate volunt explorare ingenium & doctrinam, siue eloquentiam concionatoris: cuius forte fama eos ad audiendum allexit. Videant, qui tales sunt, ne & ipsi, vti Herodes, in vanum, imo damnum suum viderint & audierint Christum.

§. 165. *Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum. v. 8.*

Quare? certe non ex deuotione: sed titillatione quadam: nam ipse erat, quem Pater suus Herodes inter pueros in Bethlehem interemptum iuerat, simulans se velle adorare: idem ipse hic erat, qui Ioannem Baptistam, reprehensorem adulteri eius, donauerat occidendum scorti suæ filiz saltatici: erat etiam, cui retulerant sui aulici quod multa faceret miracula, quod nunciura satis nequiter irriserat: erat denique is, de quo Christus dixerat, quod esset *vulpes*. Sciebat igitur nomen Christi, & non pauca de illa: sed, propter grauitatem Regalem, nunquam eum, vt videret: accesserat: quia maiores sæculi non inuisunt eos: quos minores reputant, sed visitari expectant: quod tunc impetrauit Herodes: sed malo suo satis magno.

Domine, egote vnice, & cum desiderio filiali desidero videre, hic & perpetuum: hic in ænigmate per fidem, illic in maiestate & gloria facie ad faciem per claritatem. Sicut Domine anima mea ad te Deum meum fontem viuum; quando veniam & apparebo ante faciem tuam? &
fons

fons vitæ, vena aquarum viventium quando veniam ad aquas dulcedinis tuæ, de terra deserta, in via, & iniquosa ut videam virtutem tuam & gloriam tuam, & satiet ex aquis misericordiar tuar. Sitio Domine, fons vitæ es, satia me, sitio, Domine, sitio te Deum vivum. O quando veniam & apparebo Domine ante faciem tuam.

§. 166. Eo quod audierat multa de eo. v. 8.

Ibi causam habes, quam Herodes in libenter viuendo Domino habebat, quid autem audiisset iam ante insinuauit. Sed quid est hoc? Propterea velle videre aliquem, quod multa de illo audieris? Quantum sapio & quantum capio, malum motiuum est ad videndum; quia motiuum bonum debet tendere in aliquem finem adhuc obtinendum; Audiisse autem multa de aliquo iam obtentum est in præterito tempore, in hoc vti futurum adhuc non potest tendi, vti prudentes homines solent intendere. Si Herodes iste volens videre Dominum intendisset auditionem suam perficere visione vti Regina Austri in videndo Salomone, bene intendisset, iam quid dicam melius nescio, quam quod Christus de eodem dixit, Vulpes est.

Domine, qui viam virtutis & veritatis derelinquunt; quidquid agunt, impingunt; gloriam quærunt, & ignominiam inueniunt; sperant voluptatem & metuunt dolorem. Nolo imposturam viam illorum, nolo consilium, nolo cathedras, melius tecum mihi erit IESV.

§. 167. Et sperabat signum aliquod videre, ab eo. v. 8.

Antea vanum erat in Herode motiuum, nunc etiam viciosum de promptum è pœnu curiosorum; adeo, ut dicat Egesippus, quod Herodes iuravit Christo per coronam suam, quod eriperet eum de manu Iudæorum, faceretque eum Hæredem regni sui, si modo vellet coram eo facere aliquod miraculum, quia multum curiosus erat. Vnde etiam euenit in casu contrario, quo signum nullum fecit, quod contrarium regalis dignitatis ludibrium imposuerit Christo tanquam homini, qui non saperet, nec ageret quod posset, cum ei spes regni tam clare proponeretur.

O Deus arce à me obsecro & populo tuo curiositatem, quia multi per eam perierunt & inciderunt in ea, ad quæ missis impertinentibus libi attendere debuissent, & cauere, vti iste, qui cælum speculans incidit in puteum.

§. 168. Intec-